

Всичкый ся растрѣпервамь,
кога, либе, ты поглядвамь
И любовь-та м' устрашава
той-часъ смръть ми обѣщава;
Твой поглядъ мя заклава,
сръдце-то ми приграбыва.
Ахъ !
Горка-та душица моя
что си тягли попытай ѿ,
Тя вяче е отчаяна
и отъ свѣта изгубена,
Что ще стане ты не знае,
въ милость-тж ти ся надѣе.
Ахъ !
(прѣведена)

Момкова майка изъ домъ излѣзъж,
изъ домъ излѣзъж снахъ да тражи.
Много тражила, и намѣрила
гдѣ мома цвѣке у кыткъ бере.
Зачто, ти моме, та кытка цвѣке?
да ли за тебе, да ли за либе?
— О майко, майко, азъ либе вѣмамь,
само за мене да ми мирише.
— А' щешъ ли, моме, да ты азъ земамь,
за моя сына, за Понстадина?
У него бахча хубава има,
и има цвѣке да ти мириша.